

MACERA GEÇİDİ
BATIKTAKİ
HAZİNE

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altinköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış yetmiş aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Pirî Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirkisi
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıdaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümünden Kaçış
- Robotlar Cehennemi
- Hazinesinin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti
- Kıyamet Yıldızı

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınavı

Gol Kralı Sensin Dizisi

- Yıldızın Doğuyor
- Yıldızın Parlıyor
- Milli Takımdasın
- Avrupa'nın Yıldızısın
- Bir Dünya Yıldızısın
- Teknik Direktörsün

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan
- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

Macera Geçidi

Her kitabını soluk soluğa
okuyacağınız bir dizi

- › Kanıt Peşinde
- › Ajan X
- › Batıdaki Hazine
- › Yeni Dünyalarda
- › Sultanın Altınları
- › Tehlike Çemberi
- › Gol Kralı Kaçırıldı
- › Lanetli Miras
- › Ölümçül Takip
- › Altın Kent'in İzinde
- › Uzaylılar Dünya'da
- › Yaşamak İçin
- › Büyük Yarış
- › Tehlikeli Oyun
- › Ölümden Kaçış
- › Robotlar Cehennemi
- › Hazinenin Peşinde
- › Kod Adın Bukalemun
- › Çalınan Tablo
- › Tanık Tehlikede
- › Müze Sokağı Cinayeti
- › Kıyamet Yıldızı

MACERA GEÇİDİNE GİRİN!
KENDİ MACERANIZI YAŞAYIN!

Macerasever Dostum,

Elindeki kitabı bugüne kadar okuduğın diğer kitaplar gibi okumayacaksın! Sayfa altlarındaki yönlendirmeleri kullanarak ilerleyecek ve zaman zaman çok önemli kararlar vereceksin.

Zaten okuyacakların, senin bu kararlarına göre değişecek ve gelişecek. Yapacağın seçimler sonrasında, kitabın farklı bir sayfasına gidip yaptığın seçime göre farklı bir olay yaşayacaksın. Bu yüzden maceranın sonunu da senin kararların belirleyecek.

Yalnız dikkat et! Yapacağın seçimlerin sonucunda çok parlak başarılar kazanabileceğin gibi, ürkütücü sonuçlarla da karşılaşabilirsin. Kararlarını verirken, seçimlerinin sana yükleyeceği sorumluluğun bilincinde olmalısın. Umarım hep doğru seçimler yapar ve mutlu sona ulaşırsın. Ancak kötü bir sonla karşılaştığında, sakın yılmıya kapılma! Kazandığın deneyimle şansını yeniden dene. Ta ki dilediğin başarıya ulaşana dek! Unutma, yaşam bir maceradır. Başarı için savaşsan, sonunda mutlaka kazanır.

Macera Geçidi, her kitabını soluk soluğa okuyacağın bir dizi... Ancak bu kitaplar, karşı karşıya kalabileceğin güç ve çelişkili koşullarda karar verme yeteneklerini de geliştirecek. Ulaştığın olumlu veya olumsuz sonuçlar karşısında seni doğru tepkilerde bulunmaya yönlendirecek. Böylece kişiliğini geliştirecek. Özellikle öneririm.

Psikolog Tuncel Altınköprü

BATIKTAKİ HAZİNE

Telefonunuzun çalmasıyla elinizdeki kitabı bırakıyor ve cep telefonunuza uzanıyorsunuz. Arayan babanız... "Alo baba..." diyorsunuz telefonu açar açmaz. "Dönüyor musunuz yoksa? Limana geleyim mi sizi karşılamaya?"

Telefondaki kişi telâşlı bir ses tonuyla, "Ben Sahil Güvenlik'ten Başkomiser Ümit..." diyor. "Sizi, babanızın teknesi Kâşif'ten arıyorum. Onu açık denizde, başıboş sürüklenirken bulduk. Ancak babanız, ne teknenin içinde ne de yakın çevresinde değildi! Acaba evden çıkarken, size nereye gideceğini söylemiş miydi? Bizi bu konuda bilgilendirirseniz, belki babanıza daha çabuk ulaşabiliriz."

"Hayır!" diyorsunuz şaşkın şaşkın. "Yaptığı iş gizlilik gerektirdiği için, nereye gittiğini bana hiç söylemezdi. Zaten siz de babamı tanıyor olmalısınız. O hem iyi bir denizci, hem de bulduğu batıklarla ünlü bir bilim adamıdır. Dün sabah bana yalnızca, dünyayı ayağa kaldıracak bir buluşa ulaşmak üzere olduğunu söylemişti. Ancak hiç ayrıntı vermedi."

Başkomiserin, aldığı yanıtta hoşlanmadığı belliydi. "Tekneyi bulduğumuz yerin tüm çevresini altüst ettik." diyerek sözlerine devam etti. "Ancak babanızla ilgili hiçbir ize rastlayamadık ne yazık ki. Siz yine de umutsuzluğa kapılmayın. Başka bir tekne, babanızı bulup karaya götürülmüş olabilir tabii. Bu olasılığı da bir araştıralım. Bakın! Biraz sonra hava kararacak. Biz, babanızın teknesini yedeğimize alıp limana dönüyoruz şimdi. Siz de limana gelin en iyisi. Birlikte bir çıkış yolu bulabiliriz belki."

Telefonu kapatır kapatmaz evden dışarıya fırlıyorsunuz. Sonra da bisikletinize atladığınız gibi yat limanına doğru pedal basmaya başlıyorsunuz. Sonunda, denize inen yokuşun başına ulaşıyorsunuz. Buradan hem limanı, hem de tüm çevresini kuşbakışı görebiliyorsunuz. O hızla aşağıya doğru yol alırken, Kâşif'i polis motorunun yedeğinde, dalgakırandan içeriye girerken görüyorsunuz.

Babanızın, birçok keşfini gerçekleştirdiği o teknede bulunmaması sizi sarsıyor. Onu, bir daha göremeyecekmişsiniz gibi bir kaygıya kapılıyorsunuz. Sonra da sizi alt üst eden bu duyguya başkaldırırçasına, "Dayan baba!" diyorsunuz içinizden. "Geliyorum yardımına! Bana hep, 'Daima savaş. Pes etme!' derdin. Lütfen, sen de şimdi kendini bırakma!"

Suluk soluğa yat limanına giriyor ve rıhtım boyunca ilerliyorsunuz. Polisleri, rıhtıma yanaştırdıkları Kâşif'i iskeleye bağlarken buluyorsunuz. Onlara, "Durun! Boşuna bağlamayın!" diye bağıyorsunuz. "Ben, babamı aramaya çıkıyorum."

Polis motorundan aşağıya atlayan atletik yapılı, yarı tenli polis memuru elini size uzatarak, "Ben, Başkomiser Ümit..." diyor. "Siz de kayıp profesörün oğlu olmalısınız. Lütfen içeriye gelin de, babanızı bulmak için neler yapabiliriz, bir görüşelim."

"Lütfen siz bana yalnızca, Kâşif'i nerede bulduğunuzu söyleyin!" diye yanıt veriyorsunuz ona. "Burada söyleyeceğiniz hiçbir söz, babamı geri getirmez bana. Ancak gidip ararsam, belki ulaşırım babama..."

Başkomiser, "Sizi çok iyi anlıyorum." diyor. "Fakat tekneyi bulduğumuz yerin çevresinde bakmadığımız yer kalmadı bizim. Üstelik hava da kararmaya başladı. Siz oraya varana dek, daha da karanlık çökecek. Hiçbir şey göremeyeceksiniz. Ben, bu çevrede çalışan ne kadar balıkçı, sünger avcısı ve yat kaptanı varsa hepsini buraya çağırttım. Zaten gelmeleri uzun sürmez. Belki içlerinde babanızı ya da teknesini bir gören olmuştur. O zaman profesöre ulaşmamız çok daha kolay olur. Haydi, beni dinleyin de geçelim içeri."

"Bunu iyi düşünmüşünüz başkomiserim, ama..." diye yanıt veriyorsunuz ona. "Ya biz burada bilgi toplamakla vakit yitirirken, babama bir şey olursa... O zaman, edineceğimiz bütün o bilgiler ne işe yarar acaba? Fakat bu işin bir kolayı var. Ben babamı aramaya gideyim. Siz de beklediğiniz balıkçılar, sünger avcıları ve yat kaptanlarıyla görüşün. Önemli bir bilgiye ulaşırsanız, beni arayıp bilgilendirin."

Lütfen 12. sayfadan devam ediniz.

Yine de, sizi ikna etmeye çalışan başkomisere, “İyi niyetinizden hiç kuşku yok başkomiserim.” diyorsunuz, Kâşif’i rıhtıma bağlayan halatı çözüp tekneye atarken. “Ancak babamın denizde ölüm kalım savaşı verdiğini bilirken, ben burada durup bekleyemem. En iyisi, hiç vakit yitirmeden yola çıkayım ben. Şimdi lütfen, bana tüm ayrıntılarıyla Kâşif’i nerede bulduğunuzu anlatır mısınız?”

Başkomiser de, “İyi o zaman...” diye yanıt veriyor size. “Kızıl Ada’nın beş mil kadar açığında Kâşif’e rastladığımızda, saat on dört sularıydı. Onu bulduğumuzda, hafif bir poyraz vardı. Biz de, teknenin Kızıl Ada’nın önlerinden demir koparttığını varsaydık. Önce Kızıl Ada’ya kadar olan tüm o mesafeyi, sonra da Kızıl Ada’nın açık denize bakan batı kıyılarını araştırdık. Ancak babanıza rastlayamadık. Karanlık bastırmaya başlayınca da geri dönmek zorunda kaldık.”

Bu kadar bilgi, sizin için yeterliydi... Hemen marşa basıyor ve motorları çalıştırıyorsunuz. Usta işi bir manevrayla tekneyi bir boy geriye çekiyor ve liman çıkışına yönelip motorlara gaz veriyorsunuz. Şimdi de açık denizde, Kızıl Ada’ya doğru ilerliyorsunuz. Hem ilerliyor, hem düşünüyorsunuz.

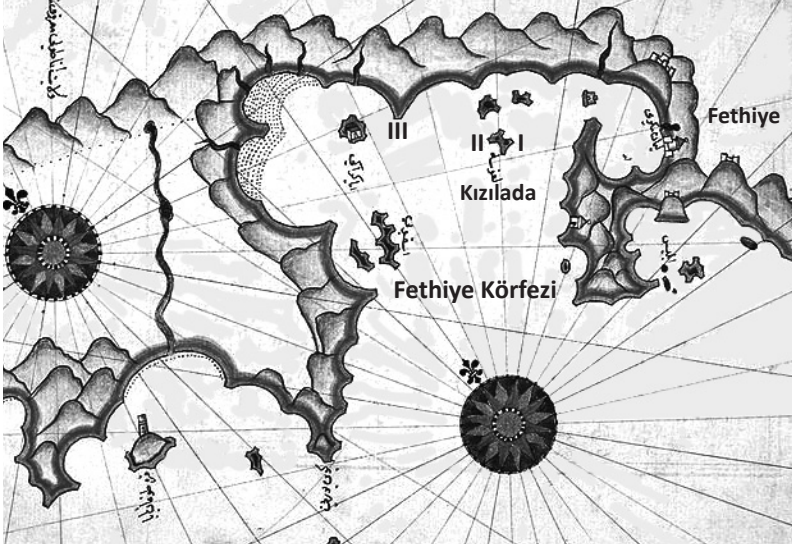
Bugüne dek tüm yaz tatillerinizi hep babanızla birlikte, Kâşif’te geçirdiniz. Bu yüzden, genç yaşınıza karşın, usta bir denizcisiniz. Üniversitelerin kapandığı şu ilk günde, yine babanızla beraber denize açılmayı, dalışlar yapmayı, batıklara girmeyi düşlemekteydiniz. Oysa bu kez, çok kötü bir sürprizle karşılaşmıştınız.

Sonunda, deniz polisinin Kâşif'i bulduğu yere, yani Kızıl Ada'nın beş mil açığına erişiyorsunuz. Avazınız çıktığıncaya, "Baba! Baba!" diye seslenerek, Kızıl Ada kıyılarına dek ilerliyorsunuz. Ancak çağrınıza, kendi sesinizin yankısı dışında yanıt alamıyorsunuz. Denizde kaybolan birini gece karanlığında bulmanın güçlüğünü, ancak o zaman anlıyorsunuz. Yine de onun yaşadığını, hayatta olduğunu hissedebiliyorsunuz. "Gün ışıyana dek dayan baba..." diye mırıldanılıyorsunuz. "Mutlaka ulaşacağım sana!"

Öyle hiçbir şey yapmaksızın çaresizce beklemek, size göre bir şey değil tabii... Bu yüzden hemen kaptan köşkünden bir alt kata iniyor ve babanızın çalışma odası olarak kullandığı kamaraya giriyorsunuz. Burada, babanızı bulmanıza yardımcı olacak bir ipucuna rastlamayı umut ediyorsunuz.

Bu odanın dört bir yanı, babanızın deniz dibini incelemekte kullandığı elektronik aygıtlarla çevrili... Deniz altı araştırmalarını konu alan onlarca kitabın, haritanın ve atlasın bulunduğu kitaplığı saymazsanız tabii! Ancak siz, bunlarla hiç ilgilenmiyorsunuz. Babanızın elde ettiği tüm verileri, günü gününe bilgisayarına geçirdiğini bildiğiniz için, hiç zaman yitirmeksizin çalışma masasının başına oturuyor ve bilgisayarı açıyorsunuz. Karşınıza bir harita çıkıyor. Onu hemen tanıyorsunuz. Bu, Pîrî Reis'in Fethiye Körfezi'ni gösteren tarihî haritası... Sonra bir harita daha... Bu da, Fethiye Körfezi'nin deniz dibi yapısını veren daha ayrıntılı bir harita...

Lütfen 14. sayfadan devam ediniz.

Piri Reis'in, Osmanlı batığının yerini gösteren haritası.

Her iki haritada da bazı yerlerin, kırmızı renkle çizilerek özellikle vurgulandığı görülüyor. Bunlardan üçü, Romen rakamlarıyla I, II ve III olarak işaretlenmiş. I. Mekik biçiminde bir çizim... II. Çember biçiminde bir çizim... III. Dikdörtgen şeklinde bir çizim... Haritaların altlarında da üç dip not var.

Bu dip notlarda aynen şunlar yazıyor:

I. 1537 sonbaharında, Mısır vilâyetinin yıllık vergisini İstanbul'a götürmekte olan gemi, Rodos donanmasının saldırısına uğradı. Gemi bu saldırıya karşı koyduysa da, ağır yaralı bir hâlde kaçarak Fethiye Körfezi'ne sığındı. Ancak Kızıl Ada önlerinde battı. Gemide altın sandıklara yerleştirilmiş altı yüz bin altın lira, elmas, zümrüt, yakut gibi değerli taşlar ve padişaha sunulmak üzere gönderilen bazı armağanlar bulunmaktaydı.

II. Geçen yıla kadar, burada böyle bir batık yoktu. Üstelik araştırmalarım, son yıllarda körfezde, tek bir geminin bile batmadığını gösteriyordu. Dairesel plânlı çok garip bir batık bu... İşin en ilginç yanı, algılayıcılarımın batıkta çok yüksek güçte ve farklı yapıda bir enerji saptıyor oluşu...

III. Burası, son derece gizemli bir deniz dibi mağarası... Gönderdiğim sinyallerin hiçbiri geriye yansımadı. Bu da mağaranın Anadolu'nun içlerine doğru, belki de kilometrelerce ilerlediği anlamına geliyor. Mağara girişindeki şekiller ve heykeller de, mağaranın en azından bir zamanlar insanlar tarafından kullanıldığını gösteriyor.

O anda aklınıza, babanızın sabah evden çıkarken söylediği, "Dünyayı ayağa kaldıracak bir buluşa ulaşmak üzereyim..." deyişi geliyor. Koşup tüm dalma takımlarının bulunduğu dolabı açıyorsunuz. Babanızın dalış takımları yerinde yok!

Babanızın, haritada yerlerini belirlediği bu üç hedeften birine gittiği belli! Ancak hangisine... İşte, bunu bilemiyorsunuz. Elinizde karar vermenizi kolaylaştıracak herhangi bir ipucu da yok! Şimdi, babanızın izini sürmek ve ona ulaşmak için oldukça güç bir seçimde bulunmanız gerekiyor:

Eğer babanızı, I. numaralı Osmanlı batığında arayacaksanız, 16. sayfadan devam ediniz.

Onu, II. numaralı dairese batıkta bulacağınızı umuyorsanız, 20. sayfaya gidiniz.

Babanızı, III. numarayla işaretli deniz dibi mağarasında arayacaksanız, 28. sayfaya geçiniz.

Babanızın, araştırmasına Pîrî Reis'in Fethiye Körfezi haritasını temel alması, size onun Osmanlı batığına gitmiş olabileceğini düşündürüyor. Hemen kararınızı veriyor ve doğruca Osmanlı batığının haritada gösterildiği yere yöneliyorsunuz. Bütün o çevrede, "Baba... Baba... Ben geldim. Ne olur ses ver!" diye haykırarak dolaniyorsunuz. Ne yazık ki babanızdan ne bir yanıt alabiliyor ne de bir iz bulabiliyorsunuz.

Sonunda, ani bir kararla, Osmanlı batığına dalmaya karar veriyorsunuz. Küçük bir olasılık da olsa, hâlâ babanıza sağ olarak ulaşmayı umut ediyorsunuz. Kâşif'i tam batığın gösterildiği yere getirip demir atıyorsunuz. Dalma takımlarının bulunduğu dolabı açıyor ve balık adam giysinizi üzerinize geçiriyorsunuz. Ağırlık kemerinizi, kamanızı, ışılđađınızı, son olarak oksijen tüplerinizi kuşanıp kendinizi karanlık sulara bırakıyorsunuz...

Daha ilk metrelerden başlayarak ürpertici bir karanlık sarıyor dört bir yanınızı. Sizse sürekli olarak derinlere, daha derinlere doğru dalıyorsunuz. Aşağıya indikçe çevreniz daha da kararıyor. Biri kemerinize, diğeri başınıza takılı olmak üzere iki ışılđađınız var. Ancak ne yazık ki onlar da en fazla üç metre ötenizi aydınlatıyorlar.

Altmış beşinci metrede dibe ulaşıyorsunuz. Önce, midye ve yosunlarla kaplı kayaların üstünde yol alıyorsunuz. Sürüler hâlinde dolanarak uyuyan balıklara, ışığı görünce ürküp kaçan yengeçlere rastlıyorsunuz. Bir süre sonra kayalıklar bitiyor. Şimdi, üzeri seyrek otlarla kaplı bir deniz altı kumsalında ilerliyorsunuz.

Bir mürekkep balığı yanınızdan hızla geçip uzaklaşıyor. İki metreye yakın bir müren balığı da, onun ardı sıra, kumun üzerinde yılan gibi kıvrıla, gözden kayboluyor. Böyle, bir saati aşkın o çevrede dolanıp duruyorsunuz. Ancak ne babanızdan, ne de Osmanlı batığından tek bir ize olsun rastlamıyorsunuz! Yanlış bir seçim yapmış olmanın pişmanlığıyla, daha fazla zaman yitirmeden geri dönmeye karar veriyorsunuz.

Umutla geldiğiniz bütün o yolları bu kez yorgun, kırgın ve dalgın olarak dönüyorsunuz. O yüzden olsa gerek, koskoca bir mavi köpekbalığının üzerinden geçtiğinizi fark bile etmiyorsunuz. Aslında o da, o anda uyumakta olduğu için sizi görmüyor.

Siz böyle sessizce tam onun üzerinden geçip gideceksen, paletlerinizden biri canavarın başına sertçe çarpıyor. Tabii, o andan itibaren de durum tamamen tersine dönüyor. Mavi köpek balığı, aldığı bu palet darbesiyle irkilerek uyanıyor. Uyanır uyanmaz da, altında ışıktan bir iz bırakarak öne sıra uzaklaşmakta olan birini görüyor. Görmesiyle de, üzerinize saldırmaması bir oluyor.

Neyse ki o anda siz de, ayağınızın neye çarptığını görmek için başınızı çevirip ardınıza bakıyorsunuz. Bakmanızla da, üzerinize doğru olanca hızıyla gelmekte olan mavi köpekbalığıyla karşılaşılıyorsunuz. Canavar, bir tereyi andıran keskin ve sivri dişlerle dolu ağzını açmış, doğruca üzerinize geliyor.

Lütfen, 18. sayfadan devam ediniz.